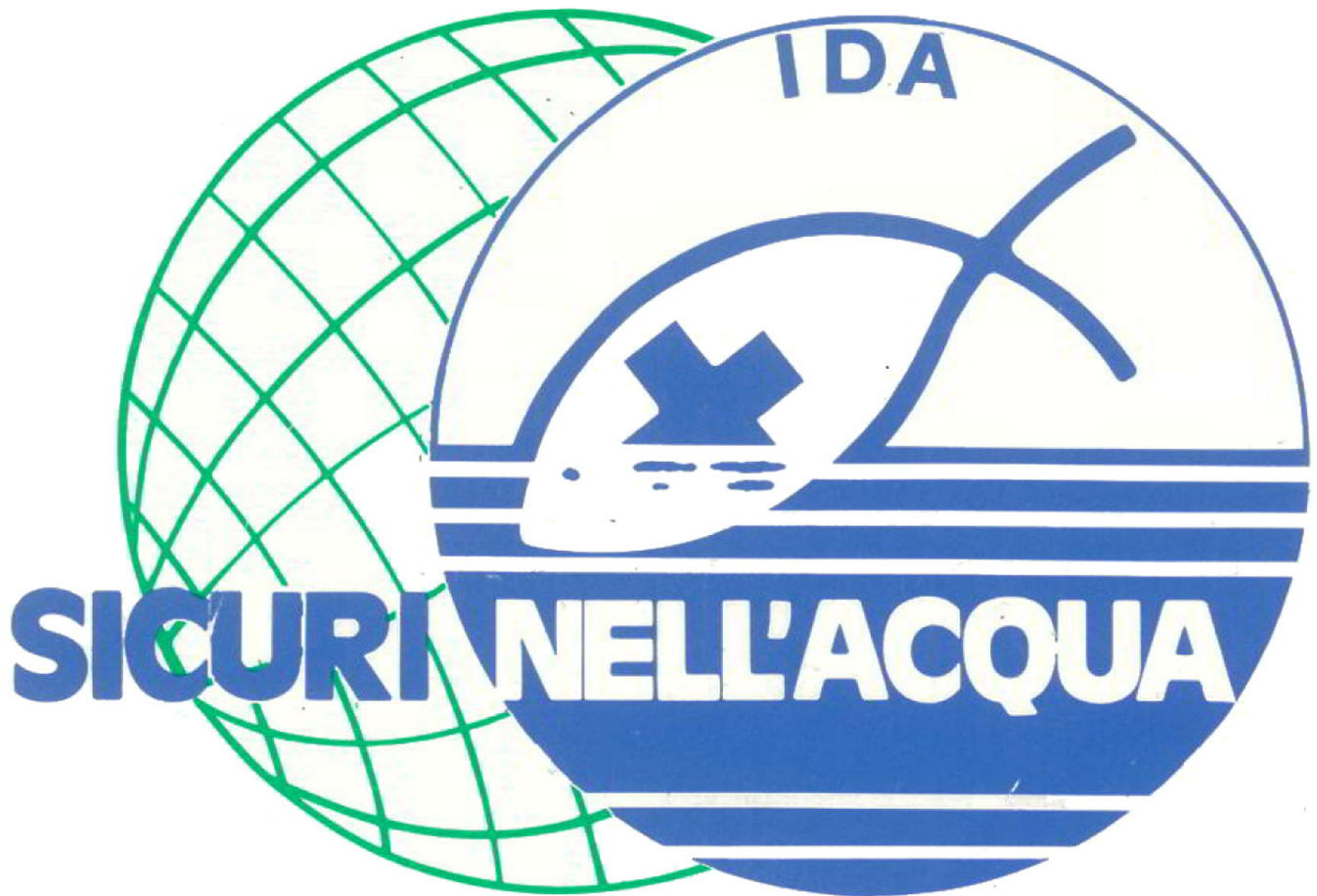

Tarve pakottaa kehittämään uutta. Tarina DANin sukellusvakuutuksen takana

Sukeltaminen Euroopassa vilkastui 1980-luvun alussa. Syynä tähän olivat sukellusmatkailun käynnistyminen ja sellaisten sukelluskohteiden kuin Sharm El Sheikhin ja Malediivien perustaminen. Luonnollisesti myös sukellussairaustapaukset (DCI) lisääntyivät tässä tilanteessa. Myös ylipainehappihoito oli juuri kehittymässä tärkeäksi lääketieteen erikoisalaksi, ja uusia painekammioita otettiin käyttöön suosituissa sukelluskohteissa.

Tohtori Alessandro Marroni, joka on sekä sukeltaja että ylipainehappihoitoon ja vedenalaiseen toimintaan erikoistunut lääkäri, perusti International Diving Assistance -järjestön (IDA) vastavetona sukellusbuumille. Mukana toimintaa käynnistämässä oli pieni joukko sukelluslääkäreitä. Tämän järjestön tarkoituksena oli tarjota ympäri vuorokauden lääketieteellistä apua matkalla oleville sukeltajille, jotka olivat avun tarpeessa. Tohtori Marronin tavoin samanlaista toimintaa halusi järjestää myös Duke University -yliopiston Peter Bennett. Hän oli käynnistänyt ympärivuorokautisen puhelinpalvelutoiminnan hätätilanteita varten. Tämä toiminta oli valtion tukemaa, ja sen tarkoituksena oli sukelluksilla syntyneiden vammojen hoitaminen. Nimekseen se sai National Diving Accident Network (NDAN).

Tohtori Marroni havaitsi pian, että lääketieteellinen neuvonta oli itsessään riittämätöntä silloin kun sukeltajat olivat loukkaantuneina ulkomailla. Tarvittiin erityisesti näitä tilanteita varten suunniteltu vakuutus suunnitelma, jonka avulla voitiin maksaa kalliit ylipainehappihoidot. Näitä eivät perinteiset matkavakuutusten tarjoajat halunneet korvata. Lisäksi jotkut maat, esimerkiksi Espanja ja Suomi, eivät korvanneet painekammiohoitoa kansallisissa vakuutuksissaan.

Näin ollen tohtori Marronin vaimo Filomena De Angelis, joka oli arkeologi ja sukeltaja ja josta tuli myöhemmin DANin toimitusjohtaja, aloitti IDA:n puolesta neuvottelut vakuutusyhtiöiden kanssa. Näitä yhtiöitä oli mukana suuri joukko. Mikä sitten oli haasteena tässä tilanteessa? Vakuutusten tarjoajat piti saada vakuuttuneiksi siitä, että laitesukellus ei ollut vaarallista. Vakuutusyhtiöt olivat hyvin haluttomia korvaamaan kuluja, jotka aiheutuivat oudosta ja huonosti tunnetusta ilmiöstä nimeltä sukellussairaus.

Itse asiassa matka- ja tapaturmavakuutusten tarjoajat sulkevat yleensä vakuutusten piiristä pois sairaudet ja ennalta tiedossa olevat terveydentilaan liittyvät ongelmat. Siksi niiden oli aluksi vaikea ymmärtää, että sukellussairaus oli tietynlainen sukellusonnettomuus, jota voitiin verrata muihin, maalla tapahtuneisiin urheiluonnettomuuksiin.

De Angelis onnistui tehtävässään hyvin, ja näin ollen IDA toi vuonna 1982 markkinoille ensimmäisen maailmanlaajuisen sukellusonnettomuuksiin erikoistuneen tapaturmavakuutuksen. Sitä myytiin lisäpalveluna IDA:n jäsenille, samalla tavoin kuin nykyäänkin. Järjestö alkoi tarjota samaan aikaan myös vastuuvakuutuksia, koska sukellusalan ammattilaisten keskuudessa oli tarvetta tällaisille vakuutuksille. Vaikka 1980-luvun alussa jotkut tavalliset vakuutusyhtiöt tarjosivatkin sukellusalan ammattilaisille tarkoitettuja vastuuvakuutuksia, niiden vakuutukset olivat hyvin kalliita ja vakuutusten kattavuutta oli rajoitettu, koska sukeltamisen katsottiin olevan erittäin vaarallista.

Seuraavana vuonna tohtori Bennettin kanssa järjestetyn tuloksellisen kokouksen jälkeen IDA:sta tuli DAN Europe, ja NDANista tuli Divers Alert Network (DAN) US. Viisi vuotta myöhemmin DAN US toi markkinoille oman sukellusvakuutusohjelmansa yhdessä ulkopuolisen palveluntarjoajan kanssa.^[1]

DYI-sukellusvakuutus

DAN Europen jäsenet ottivat sukellustapaturmavakuutuksen halukkaasti vastaan. Vakuutusyhtiöt eivät kuitenkaan aina korvanneet vahinkoja, ja silloin tällöin DANin täytyi maksaa korvauksia omista varoistaan hoitokulujen kattamiseksi. Tätä tapahtui usein silloin, kun kyse oli syvistä ilmalla tehtävistä sukelluksista ja varhaisista tekniikkasukelluksista, koska vakuutusyhtiöt pitivät näitä liian vaarallisina lajeina vakuutettaviksi. 1990-luvun lopulla ja 2000-luvun alussa kaasuseosten ja suljetun kierron laitteiden käyttö yleistyi, ja siksi vakuutusyhtiöt halusivat yhdistää tekniikkasukelluksen kaupalliseen sukeltamiseen. Näin ollen he olivat haluttomia jatkamaan sukellusta koskevien tapaturmavakuutusten ja vastuuvakuutusten tarjoamista.

Vuonna 2007 DAN Europe päätti perustaa oman vakuutusyhtiön. Tällä tavoin järjestö oli vapaa korvaamaan itse valitsemansa kustannukset, ja kykeni tekemään korvaushakemuksia ja ammattilaisten vastuuvakuutuksia koskevat päätökset itsenäisesti. "Tunsimme alan niin hyvin, että toimintamme oli kannattavaa, vaikka maksoimmekin korvauksia", kertoi DAN Europen varatoimitusjohtaja Laura Marroni.

Näin ollen DAN perusti kaksi vakuutuksia tarjoavaa tytäryhtiötä. Nämä olivat IDA Insurance Ltd (International Diving Assurance) ja VING Insurance Brokers Ltd. Nämä yhtiöt on rekisteröity Maltalle, jonne DAN Europella on pitkään ollut vakituiset yhteydet. Tämän ansiosta DANille tarjoutui mahdollisuus jatkaa maksutakuukäytäntöään (Guarantee of Payment, GOP) täysin samalla tavoin kuin ennenkin. Näin ollen sen lääketieteen asiantuntijat voivat antaa luvan hoidon korvaamiseen, sen sijaan että asiasta päättäisivät kirjaopitajat.

DAN Europe lisäsi ohjelmaansa myös lisämatkavakuutuksen, joka koskee niitä tilanteita, joissa onnettomuus ei liity sukeltamiseen. Näin jäsenet ovat vakuutettuja aina matkustaessaan riippumatta siitä, millaisesta hätätilanteesta on kyse. Ota huomioon, että vuosina 2016 - 2018 jäsenten onnettomuuksista 57 % liittyi sukeltamiseen, kun taas 43 % liittyi muihin tilanteisiin. "Tulimme siihen tulokseen, että jäsenillemme olisi helpompaa, jos me huolehtisimme kaikista matkoilla tarvittavista vakuutuksista. Näin heidän ei tarvitse löytää toista vakuutusyhtiötä niitä tapaturmia varten, jotka eivät liity sukeltamiseen", Marroni totesi.

[1] Vuonna 1991 muodostettiin International DAN -keskusjärjestö (IDAN) kattojärjestöksi, johon DAN Europen ja DAN US:n lisäksi tulivat mukaan DAN Japan, DAN Asia Pacific ja DAN Southern Africa.

Tietoa artikkelin kirjoittajasta

Michael Menduno on palkittu toimittaja ja tekniikan alan asiantuntija, joka on kirjoittanut sukeltamisesta ja sukellusteknologiasta monen vuosikymmenen ajan. Hän on luonut termin "tekniikkasukellus", ja hänen kirjoituksiaan on julkaistu esimerkiksi seuraavissa lehdissä: Alert Diver, DIVER, Quest, Scientific American, Scuba Times, Sports Diver, Undercurrent, Undersea Journal, WIRED ja X-Ray. Menduno perusti aquaCORPS-lehden ja toimi sen päätoimittajana. Tämä lehti auttoi osaltaan tekniikkasukellusta pääsemään mukaan urheilusukelluksen valtavirtaan. Mendunon ansiota ovat myös ensimmäiset Tek-, EuroTek- ja AsiaTek-konferenssit.